

VÁRUNK

A SZEMERETELEPI REFORMÁTUS GYÜLEKEZET KIADVÁNYA

VII.évf. 4.szám

2018. december

Amit a napkeleti bölcsektől megtanulhatunk (Mt 2,1-12)

Minden ige tanulságos. Minden ige mondhat nekünk valamit. Minden ige rólunk szól. Így nyúlhatunk hozzá a napkeleti bölcsek történetéhez is. A királyokéhoz, akik jóval a születés előtt elindultak Jézus felé. Így tanulhatunk meg tőlük olyasmit, amivel élni tudunk.

1. KERESŐ EMBEREK VOLTAK

Gazdag és befolyásos voltuk miatt megelégedhettek volna evilági és magánéletük biztonságával, tehetőségével. Ők azonban pogány létükre is érezték, hogy a világ nem kerek, tele van igazságtalanságokkal, megoldhatatlan kérdésekkel, értelmetlen szenvedéssel, és kiszámíthatatlansággal. Keresték a felülről jövő megoldást, a megváltást, az isteni beavatkozást. Nagy izgalommal töltötte el őket a feltűnő különleges csillag. Érezték, hogy Palesztinában nem egy helyi kiskirálynak kellett megszületnie, hanem a királyok királyának és az uraknak urának. Isten jeleket ad, talán néha nem nagyokat, hogy kezdjük keresni őt. Ő maga is buzdít több helyen a Szentírásban: „keressetek és találtok!” Aki tudja, hogy nem kerek a világ, hanem vágyik igazi megoldásokra környezetében és saját életében, az keres, kutat szenvedélyesen. Jézus maga is biztat: „boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságot, mert ők megelégedtetnek!”

2. KITARTÓ EMBEREK VOLTAK

A csillag feltűnésekor elindultak. Vállaltak minden fáradságot, a keresés esetleges csalódásait, a bizonytalanságot és ezer veszélyt. Tudták, hogy az eredmény nem jön gyorsan. Isten a kitartó keresőket jutalmazza meg. Ezzel teszi őket próbára, hogy valóban keresik-e az igazságot. Aki azonnali eredményt vár, az hamar feladja a keresést! Isten kedveli az állhatatosságot, a kitartást. Keressük mi is Őt így! Nem azonnal fejt meg előttünk minden titkát. Sokszor kínlódás és fáradozás által ér célhoz a kutató lélek és elme. A bölcsek buzdítanak: ne hátráljunk meg az első nehézségnél, legyünk kitartóak!

3. ALÁZATOS EMBEREK VOLTAK

A Megváltó előtt készek voltak leborulni, pedig csak egy gyermeket láttak maguk előtt. Isten üzenetet küldött a pogány világnak arra nézve, hogy a megváltás ajándékaiból ők sem fognak kimaradni. Minden rangjuk, tudásuk, gazdagságuk ellenére a gyermek előtt méltatlannak érezték magukat, ezért leborulva hódoltak előtte. Jézust megismerve minden érdemünk, nagyságunk a porba hullik. A tökéletes ember jelent meg Jézusban, ezért mi tökéletlenek csak alázattal leborulhatunk előtte. „Jövök semmit nem hozva, keresztedbe fogózva...”

4. ÖRVENDEZŐ EMBEREK VOLTAK

Ezek a meglett és tekintélyes férfiak úgy tudtak örülni, mint a gyermek. Nincs nagyobb öröm annál, mikor valaki a megváltójával találkozik. Ez a vigasság elnyomja a bűneink miatt érzett mély fájdalmat is. Megvigasztalja az alázatost, hogy van megoldás, van bűnbocsánat és örök élet ingyen kegyelemből Krisztus Jézus által. Boldog ember az, aki már megkóstolta ennek az örömmel az édességét! A Jézussal találkozó ember életét szüntelen átjárja a megváltás öröme. Ezt nem lophatja már el senki és semmi!

5. ADAKOZÓ EMBEREK VOLTAK

Hódolatukat, hálájukat nem csupán szavakkal fejezték ki, hanem az egyetlen hiteles formában: az adakozásban. Amilyen mély volt szívükben a hála, olyan sok kincset tártak Jézus elé. Egyébként nem lettek volna hiteles hódolók. Ahol csak szűknyire nyílik az áldozat ládája, ott megkérdőjelezhető az igazi öröm és hála. Urunk ugyanis csak a jókedvű adakozót szereti. Ahol az emberek nem fordítanak figyelmet Jézus ügyének anyagi támogatására, ott még a hit csak gyermekcipőben jár! A hálás és hívó embernek legelőször ez kell, hogy eszébe jusson: azzal fejezem ki hálámat megváltóm iránt, ha boldogan és merészen támogatom Krisztus testét, a gyülekezetet. Isten egyébként üdvtervébe is beépítette a bölcsek adományát, hiszen e nélkül nem lett volna fedezhető a szent család egyiptomi útja és letelepedése. Így lesz áldássá minden örömmel hozott hálaáldozat!

6. HÚSÉGES EMBEREK VOLTAK

Amikor rádöbbsen Heródes álnokságára, más úton tértek vissza. Nem árulták el, és nem szolgáltaták ki Heródesnek a gyermek Jézust. Ők ugyanis ettől kezdve már nem voltak kívülállóak, hanem Jézus ügyének elkötelezett emberei. Nem magukat, hanem az ügyet védtek. Árulók nem lettek. Nem azért tették meg a nagy utat, hogy ezt tegyék. Amit hitben megértettek és megragadtak, ahhoz hűségesen ragaszkodtak. Mi keresztyének hogyan lehetünk ma hűségesek az egyház Urához? Úgy, ha építjük, védjük az Úr ügyét, a gyülekezetet. Ellenállunk a Sátán megosztó munkájának, nem félünk semmi ijesztéstől. Aki Krisztus megváltott népét nem támogatja féltő szeretettel, az nem lehet Krisztusnak hű gyermeke.

Ezen az ünnepen erősítsük meg szívünket, és kötelezzük el magunkat még jobban Krisztus és az Ő ügye mellett!

Kiss László lelkipásztor

Az Igének testté kellett lennie!

„Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal.” (Jn 1,14)

Mi emberek hajlamosak vagyunk arra, hogy amikor Istenre gondolunk, valami éterire, valami jelképre, megfoghatatlan és megmagyarázhatatlan misztériumra, vagy más szavakkal valami „steril” lelki dologra gondoljunk. Szeretnénk azt hinni, hogy Isten valami teljesen elvont, valami tisztán filozófiai, távoli kategória. Nem igazán értjük, hogy miért kell fizikai valójában megjelennie Istennek, miért kell a mi piszkos valóságunkat felvennie, miért kell csupasz csecsemőként kiszolgáltatottságba, megaláztatásba, szegénységbe, üldöztetésbe, kísértésekbe, lelki-testi szenvedésre, majd végül kigúnyoltatásba, megaláztatásba, megkorbácsoltatásba, véres kivégeztetésbe és gyalázatos halálba adnia magát.

Pedig Krisztus igazsága csak Jézusban teljes. Nem elválasztható. Csak a térben, időben és emberi testben megjelent valóság mutathatja meg, bizonyíthatja be, teheti hitelessé az örömhírt. Ha az eszmét, az elméletet nem igazolta volna a földi élet, akkor az egész csak egy ábránd, egy álom maradt volna. Krisztus a Jézusban maga a tény, hogy Isten nem csak beszélt a szeretetről, hanem meg is mutatta, mi az.

Tette ezt már azzal, hogy egyáltalán megszületett, ráadásul úgy, ahogy senkinek nem jutott volna eszébe, de ahogy mégis a leghitelesebb volt: szegényesen, kitaszítva, „jeltelen” bölcsőben. „...gazdag létére szegénnyé lett értetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok.” (2Kor 8,9) Isten tehát magára vette az emberi létet, felvéve az öröklötten bűnös állapot minden következményét. Az emberi léten belülről kezdte meg

világmegváltó tevékenységét, magára véve, átformálva és helyreállítva azt, ami elromlott, ami eltorzult az első lázadással. Olyannál vált, mint amilyenek mi is vagyunk, hogy megmutassa, mivé válhatunk. Úgy szenvedett, mint mi. „...aki Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel, hanem megüresítette önmagát, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlóvá lett, és emberként élt; megalázta magát, és engedelmes volt mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig.” (Fil 2,6-8)

Igy nem lehetett elvont, nem lehetett teoretikus, hanem egész praktikussá vált. És ebben minden tette, minden szava, minden pillanata igaz, kifogástalan volt. Földi életét és művét pedig halálával tetőzte be, azzal a halállal, ami ma is sokaknak botrány, vagy bolondság. (1Kor 1,23). Ez az a rettenetes, átkozott halál, amelyet büntelenként kellett, tudatosan elhordoznia. Elszenvedte azt a büntetést, amely az örökletes, mindannyiunkat megnyomorító emberi tett, az Istennek való hátat fordításért járt. És elnyerte azt a jutalmat a feltámadásban, amely a tökéletes engedelmességért, az Istennek és az

embertársaknak való odaszánásért és szolgálatért járt. Már születése is az értünk vállalt áldozat jele volt, de halála mindent betetőző és elrendező, új teremő aktussá vált, ami annyi újjászületést, annyi feltámadást eredményezett már.

Emeljük a mi Jézus Krisztusunkhoz szívünket, hogy általa e földi halálból kiszakadva, a mennyi országnak, a Krisztussal való közösségnek részesei lehessünk, már itt a földön és majdan azon túl. Éljük meg valóban, vagy éljük meg újra keresztségünket: *„A keresztség által ugyanis eltemettünk vele a halálba, hogy amiképpen Krisztus feltámadt a halálból az Atya dicsősége által, úgy mi is új életben járjunk.”* (Róm 6,4) Másképp nem lehet...

Borkó Tamás

Isten megszólal

Jézus születésének története Lukács evangéliumában azzal kezdődik, hogy Zakariásnak megjelenik egy angyal. Általában elsiklunk e fölött, hiszen Isten számos alkalommal küldte angyalait az emberekhez: az Ószövetség és az Újszövetség több ilyen esetet feljegyez. A zakariási történet mégis különleges, mert a Zakariásnak megjelenő angyal előtt utoljára 500 évvel korábban jött angyal a földre. A legutolsó angyali látogatásról épp Nabukodonozor király tett tanúbizonyságot: *„Áldott legyen Sidrák, Mesák és Abed-Négó Istene, mert elküldte angyalát és kiszabadította szolgáit, akik benne bíztak.”* (Dán 3,28) Akik benne bíztak, azoknak a ruháját még a füstszag se járta át, mert a tüzes kemencében vigyázott rájuk az Úr angyala. Ezt követően Isten féltévedzen keresztyül nem küldött angyalt a földre.

A Zakariásnak megjelenő angyal a szabadító Isten szavát hozza. Ha visszatekintünk, hogy mikor beszélt Isten legutóbb az övéihez, szintén meglepődünk: 400 évvel azelőtt. *„En majd elküldöm követemet, aki egyengeti előttem az utat”* - ígéri meg Isten (Mal 3,1), és a malakiási ígéretet követően 400 éven keresztül nem találjuk feljegyzett nyomát annak, hogy Isten szólt volna a népéhez.

Zakariás pap volt, és pontosan tudta, hogy Isten mióta nem szólalt meg. Amikor az angyal megjelenik és átadja Isten üzenetét, Zakariás nem csak az üzenet tartalma miatt döbben meg, hanem amiatt is, hogy Isten épp neki üzenve töri meg a több évszázados csendet. Ráadásul az angyal örömhírt hoz: fia születik, aki *„majd sokakat visszatérít az Úrhoz Izrael fiai közül”* (Lk 1,16). Mivel Zakariás pap, az üzenet tartalmát is pontosan érti: a megígért Messiás előhírnöke lesz az ő fia.

Tehát Zakariásnak ünnepelnie kellett volna: Isten meghallgatta a könyörgéseit, végre gyermeke születik, aki ráadásul a Messiás követe lesz, Isten hosszú idő után Isten megszólal, ráadásul egy angyal hozza az üzenetét és éppen neki. Zakariás azonban nem hisz, nevetségesnek tartja az angyal szavait: *„Miből tudom meg ezt? Mi már öregek vagyunk ehhez.”*

Vizsgáljuk meg a saját hitéletünket! Vajon nekünk van-e okunk panaszra vagy kételkedésre? Isten minden nap elkészíti lelki ajándékát számunkra, minden nap személyes útravalóval lát el, csak el kell(enne) vennünk. Minden nap felajánlja a vele való közösséget. Mindez nem elég ahhoz, hogy hálával legyen csordultig a szívünk és szüntelen keressük a vele és gyermekeivel való együttlét alkalmait? Gondoljunk azokra, akiket erőszakosan vágnak el ezektől a ajándékoktól! Azokra, akik nem hallgathatják anyanyelvükön az istentiszteletet. Azokra a gyermekekre, akiknek apja vagy anyja nem

tűri otthonukban a Szentírást, és nem engedi istentiszteletre. Azokra, akik életükkel játszanak, ha Krisztus nevében összegyűlnek. Mindig megrendül az ember, ha azokra a kárpátaljai lelkészekre gondol, akiket megbüntettek azért a 70-es években, mert gyermekek számára hirdették az ígét. Különösen, ha ezzel szembeállítjuk, hogy ma, amikor már nincs tiltva, hány reformátusnak keresztelt szülő íratja be gyermekét református hittanra.

A kételkedő Zakariást némasággal sújtja az angyal. Amikor Zakariás kilép a nép elé, nem tudja világgá kiáltani, hogy Isten 400 év után végre megszólalt. Nem tudja világgá kiáltani, hogy nemsokára megérkezik a megígért szabadító. Zakariás némaságában folytatódik Isten önként vállalt némasága. Hiszen Zakariás pap volt, minden nap tanítania kellett az ószövetségi könyveket. De nem tudta végezni szolgálatát. Némaságán keresztül Isten minden nap figyelmeztette: „*Nélkülem semmit nem tehetsz. Kétségbe vonhatod a szavam, de akkor nem tudod betölteni órállói tisztet.*” Ez ma is így van. Aki kétségbe vonja az ígét, a kapott ígéretet, annak az élete néma tátozás: az élő szó bizonyágtételének hiánya. A hívő embert fenyegető veszély, hogy az ige általi napi megújulás és felfrissülés elmaradása miatt klisékké száradhat és elerőtlenedhet a bizonyágtétel.

De a történet végén, mintegy kilenc hónap kényszernémaság után diadalmasan megszólal Zakariás: „*János legyen a fiú neve!*”. A rokonság megdöbben. Már akkor is csodálkoztak, amikor Erzsébet mondta ezt, ezért is fordultak az apához. Zakariás azonban ragaszkodik Isten parancsához: az angyal egyértelműen fogalmazott: nevezd Jánosnak! És ekkor megszűnik némasága, visszakapja hangját, mert azt ismét az Isten szolgálatába állítja: János legyen a neve!

Elgondolkodtató szembesülni azzal, ahogyan ez az idős házaspár kiáll Isten parancsa mellett. Szembefordulnak a hagyománnyal, a barátok, rokonok véleményével, a szokásokkal, amikor ragaszkodnak Isten parancsához. Isten megszólal, és ez a két ember erre a megszólalásra építi életét, döntéseit, mindent.

Érdemes megvizsgálnunk saját karácsonyunkat! Mivel fog telni a karácsonyunk? Mire építjük a karácsonyi ünnepet: a szokásokra, a hagyományokra vagy Isten megszólalására? Megszólal-e egyáltalán a mi karácsonyunkban Isten? Elhangzik-e a betlehemi történet? Elhangzik-e valamelyik karácsonyi dicséret? Része-e a közös imádkozás a karácsonyi ünnepnek?

Egyszer egy lelkész mesélte, hogy decemberi hittanórán felvetett egy kérdést: szenteste felolvassátok-e a karácsonyi történetet? Egy fiú legyintett: Apám nem fogja megengedni. A lelkész biztatta: azért kérdezd meg édesapád, hátha. A fiú Karácsony este bátoritanul apja elé állt, és megkérdezte. Az apja igent mondott. A fiú felolvasta a történetet az Írásból. S akkor édesanyja elkezdte mondani a Miatyánkot. Édesapjának pedig megeredtek a könnyei. Isten megszólalt, s hangja a fiú számára elképzelhetetlen változásokat hozott családjá életében.

Kívánom minden kedves Testvéremnek, hogy Isten hangja így legyen kihallható és meghallható karácsonyi ünneplésükben!

Czibere Károly

A várakozó atya

Részlet Floyd McClung Isten atyai szíve c. könyvéből

Sawat szégyent hozott családjára és apja nevére. A falusi élet unalma elől Bangkokba menekült. Izgalmakat keresett, és amíg hitvány életstílusával jól boldogult, népszerű is volt. Amikor megérkezett, egy olyan hotelba ment, amelyet korábban nem látott. A szobáknak a folyosóra néző ablakai voltak, és az ablakokban egy-egy lány ült. Az idősebbek rámosolyogtak, nevettek. A fiatalabbak – 12-13 évesek – idegesek és rémültek voltak.

Így csöppent Sawat a prostitúció világába. Bár ártatlanul kezdődött, elég hamar elsodorta, akár a gallyat a dühöngő folyó. A sodrása gyors és erős volt. Nemsokára már ópiumot árult és turistákat közvetített a hotelbe. Hamarosan oly mélyre süllyedt, hogy 9-10 éves kislányokat segített adni-venni. Ő volt a város szennyes „iparának” egyik kulcsembere.

Aztán vége szakadt a jó világnak. Egyszer letartóztatták, s elterjedt róla az alvilágban, hogy rendőrspicli. Rövidesen a város szeméttelépén találta magát egy viskóban.

Ebben a városszéli kalyibában élve visszagondolt családjára. Főleg apjára gondolt sokat, aki egy egyszerű keresztyén ember volt. Emlékezett búcsúszavaira: „Mindig vissza foglak várni.” Arra gondolt: vajon apja még mindig várja-e azok után, hogy mennyi szégyent hozott a fejére? Hiszen a bangkoki életéről szóló hírek hamar eljutottak szülőfalujába.

Végül elhatározta, hogy levelet ír apjának. „Kedves apám – írta –, haza szeretnék menni, de nem tudom, fogadsz-e egyáltalán azok után, amit tettem. Apa, nagyon sok rosszat tettem! Kérlek, bocsáss meg! Szombat este ott leszek azon a vonaton, amely keresztülhalad a falun. Ha még mindig visszavársz, kérlek, rakj ki egy fehér ruhadarabot a házunk előtt álló fára. Sawat”

A vonaton ülve végiggondolta az elmúlt hónapokat, és tudta, hogy apjának minden joga megvan ahhoz, hogy megtagadja. Ahogy szülőfalujához közeledett a vonat, egyre jobban aggódott: mit fog csinálni, ha semmi nem lesz a fán?

A vele szemben ülő utas észrevette, hogy mennyire ideges. Végül Sawat nem bírta tovább és az egész történetet elmesélte utastársának. Amikor a vonat a faluhoz érkezett, ismét utastársához fordult: „Uram, nem merek odanézni. Megnézné helyettem? Mi lesz, ha apám nem vár vissza?” Aztán tenyerébe temette arcát, úgy szólt társához: „Látja már, uram? Csak egy ilyen ház van, ahol fa áll a ház előtt.”

Az utastárs csendesen válaszolt: „Fia!ember! Nézzen oda! Az ön édesapja nem egy fehér ruhadarabot rakott ki arra a fára, hanem az egész fát fehér szövetekbe burkolta!”

Sawat nem hitt a szemének. A fa ágai mindenütt fehér zsebkendővel voltak díszítve. A fa előtt apja integetett neki, kezében egy fehér zsebkendővel. Majd el kezdett a vonat mellett futni nehézkes léptekkel. Amikor a vonat megállt, apja kitarta karjait és örömkönnyei között ölelte át fiát. „Mindig is visszavártalak!” – mondta.

GYEREKSAROK – nem csak gyerekeknek...

A Bibliával szeretnénk jobban megismertetni benneteket, így ezzel kapcsolatos feladatok várnak rátok. Az első három helyes megfejtő az iratterjesztésben beváltható vásárlási utalványt kap 3000, 2000 és 1000 forint értékben, amelyet Borkó Tamás gondnoktól lehet átvenni a megfejtések átadásának ellenében.

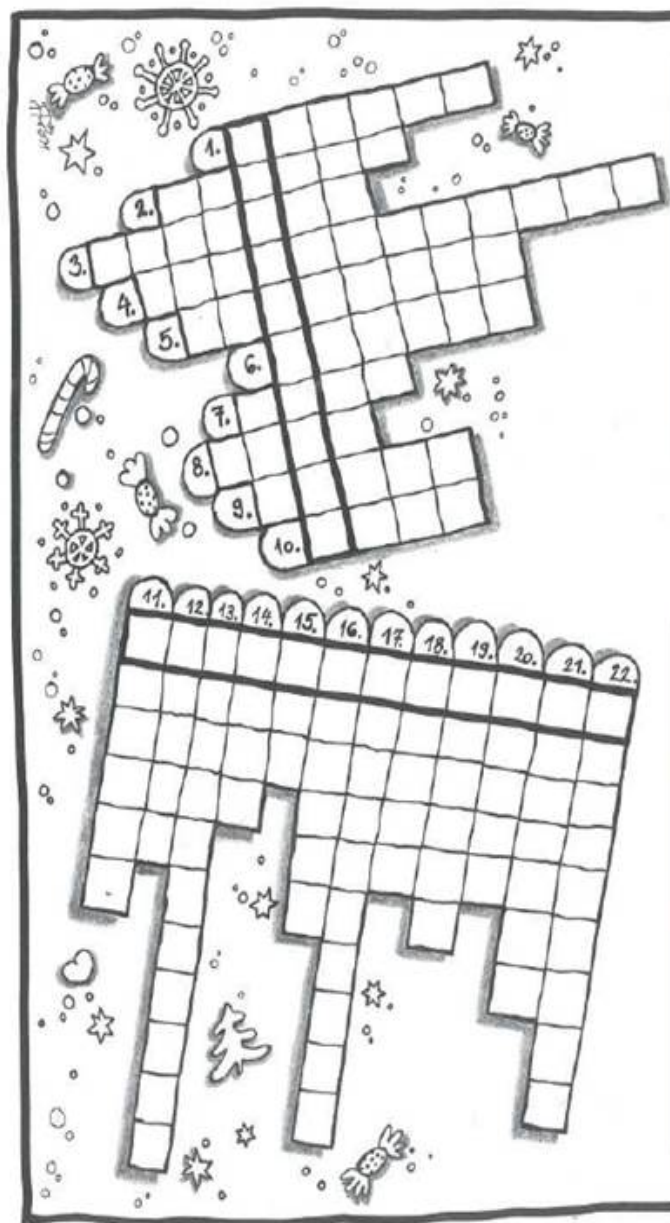
Biblia találókérdések (párosítsd össze a megfejtésekkel)

1.
Árka van, és mégis úszik,
ajtaja bezárva,
benne ember, sok-sok állat
menekvését várja.	5.
Ég, de mégsem ég el,
Úr hegyénél lángol,
saruját leoldja
előtte egy pásztor.	9.
Dallam pendül húrjain,
pásztor ajkán ének,
hangja jót tesz a király
meggyötört szívének.
2.
Álmában a földtől
fel az égig ért,
angyalok járkáltak rajta,
s fenn Isten beszélt.	6.
Földre dobva kígyó,
felemelve fegyver,
máskor meg kettévált
előtte a tenger.	10.
Égből jött és égbe tért
vissza hirtelen.
Prófétát vitt haza, kinek
sírhát nem lelem.
3.
Széjjeltépték, bevérezték,
pedig szép volt, tarka,
apjától a viselője
ajándékba kapta.	7.
Főpap hozta vessző,
ami kivirágzott,
Isten hatalmáról
tett így bizonyosságot.	11.
Ragadozók otthona.
Nem volt épp palota
legfényesebb terme.
Egyszer mégis a király
főembere tölthetett
egy éjszakát benne.
4.
Vízen ringatózott,
kisfiú sírt benne,
fáraóleánynak
fiává lett terhe.	8.
Életében nem látott kést,
de mikor levágták,
könnyűszerrel kötözték
meg
elgyengült gazdáját.	12.
Nyél nélkül egy vasdarab,
mégis vízen úszik,
amikor az ÚR szolgája
Istenében bízik.

Megfejtések:

Dávid lantja, József tarka ruhája, vízen úszó fejsze-Elizeus, Noé bárkája, Áron vesszeje, Jákób létrája, Sámson haja, Mózes gyékénykosara, az oroszlánok verme-Dániel, Mózes botja, tüzes harci szekér-Illés, az égő csipkebokor.

Karácsonyi keresztrejtvény

1. Azt mondja:
Beeeeece....

2. Karácsonyi kisharang

3. Nyíjat őriz

4. Karácsonyi tűzijáték

5. Erre vágyik mindenki

6. Téli eső

7. Esti

8. Karácsonyfa gyü-
möcsdísze

9. Örökzöld fa

10. Téli lovaskocsi

11. Hó....., égből hullik

12. Jó kívánság

13. Karácsonyfa édes dísz

14. Muzsika

15. Évszak

16. Mindenütt jó,
de legjobb ...

17. Mikulás szánját húzza

18. Gyerekek kedvenc
időtöltése

19. Meghitt pillanat

20. Amit nem mond-
hatsz el

21. Nem nappal

22. Jézus születésé-
nek ünnepe

Köszöntjük megkeresztelteket

November

Selmeczy Flóra

„Hála legyen az Istennek kimondhatatlan ajándékáért!”
(2Kor 9,15)

Akik elmentek a minden élők útján!

Október

Kósa Gusztávné, Pataki Irén élt 70 évet

November

Becsei Tamás élt 85 évet

Tóth István Károlyné, Békési Margit élt 98 évet

Szécsényi Imréné, Deák Erzsébet élt 74 évet

Gerő Balázs élt 47 évet

Kósa Gusztáv élt 69 évet

Ferenczi Sándor élt 86 évet

Miklós Józsefné, Oláh Márta élt 83 évet

Balog Jánosné, Kövesdi Ilona élt 82 évet

„Mert tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára az én porom fölött is megáll”
(Jób 19,25)

Schvalm Rózsa: Létezik egy ország

Létezik egy ország, minek idő és tér,
nem szabja határát, hol nincsen sötétség.
Hol örök fény ragyog, hol nem váltják egymást,
éjszakák és nappalok, Isten a fényforrás.

Az Ő dicsősége ragyog, s Krisztus által,
világossága jött, a földi világba.
Ki Őt befogadja, szíve mélyén annak,
már e földön felragyog, Isten országa.

Nem gyötri félelem, az út végét látva,
küszöb a halál az örök boldogságba
Ahol Ura által, készített hely várja,
örökös otthona, az égi hazába.

Gyülekezeti rövidhírek, beszámolók, felhívások

Rovatunkban a gyülekezet elmúlt időszak legfontosabb kiemelt eseményeiről, szolgálatairól, illetve várható alkalmairól tudósítunk. Oly sok minden történik, oly sok áldásban van részünk, amiről a testvérek, vagy sokan közülünk nem is értesülünk.

Egy hűséges szolgatárs emlékére

Elment a mindenélők útján BECSEI TAMÁS, 85 évet élt atyánkfia, gyülekezetünk három cikluson át hűséges presbitere és missziói gondnoka. Évek óta nem volt már közöttünk betegsége miatt, és nagyon hiányzott mindnyájunknak.

Valóságos motorja volt gyülekezetünk életének, különösen a misszió és a diakónia területén. Életének dele után jutott hitre. Megszabadult a természet- és lélekgyógyászat okkult sötétségétől. Szabadulásáról könyvet is írt „Természetgyógyász voltam” címmel. Egy csendes héten élő hitre jutott, elfogadta megváltójának Jézust, és attól kezdve teljes szívvel és erővel igyekezett szolgálni Mesterét. Fáradhatatlanul szolgált, mint aki be akarja pótolni Krisztus nélkül elfolyt esztendeit. Szervezte a családlátogatásokat és az idősek otthonainak látogatását. Emellett

felelősen végezte presbiteri munkáját. Mély hitű, imádkozó lélek volt, aki mindig úgy tudott örülni a hallott és olvasott igének, mint a kisgyermek, aki nagy ajándékot kap. Mindenkihez volt kedves és biztató szava. Munkálkodott nagy lelkesedéssel több missziói szervezetben is. Mint a Gedeon Társaság vezetőségi tagja fáradhatatlanul osztotta a Bibliákat iskolákban, börtönökben és kórházakban. A Tiszta Forrás Alapítvány tagjaként szívügye volt a szenvedélybetegek gyógyulása. Ruhákat, bútorokat és hasznos használati tárgyakat gyűjtött az elesett családok számára. A nyári gyermekhetek és táborok életében is részt vállalt. Vezetőségi tagja volt az EMO-nak (Evangéliumot minden Otthonba Alapítványnak). Szívügye volt, hogy az evangélium valóban eljusson a családokhoz. Szervezett és talpalt sokat ennek érdekében. Utolsó éveit a Schweitzer Albert Református Szeretetotthonban töltötte. Keresztyén hűséggel és szakszerűséggel ápolták az Otthon szolgálói. Hűséges felesége mindvégig mellette volt. Urunk hazahívta

Az el nem feledett hálaáldozatok

Több olyan szolgálat van, amelyet a testvérek nagy hűséggel és kitartással végeznek. Ilyen a takarításban fáradozók, a templomot és az udvart rendben tartók, az „egyházfiak”, a pénztáros, az iratterjesztő, a honlapkezelő, a kivetítő-kezelő, a

szeretetvendéglátók szolgálata; és még sorolhatnánk. Ez a névtelen és csendes szolgálatnak járó köszönet helye, amely nélkül ez a közösség nem lehetne az, ami.

„Íme eljövök hamar, velem van az én jutalmam, és megfizetek mindenkinek a cselekedete szerint.” (Jel 22, 12)

A templom építése – várjuk a testvérek támogatását!

Örömmel értesítjük gyülekezetünk tagjait, hogy az Úr irgalmából és a testvéri áldozatvállalásból már több éve egy szép templomban végezhetjük istentiszteleteinket. Azonban a testvérek is láthatják, hogy sok minden még nincs kész (urnatemetői rész, folyósók, gyülekezeti szoba burkolása, hátsó járdák, lépcsők és garázsfeljárat, valamint burkolt parkoló kialakítása stb.). Ami legutóbb készült, elsősorban a templom melléképületében, annak ellenértékét a gyülekezetünk megelőlegezett munkálatok miatt folyamatosan törleszti. Az urnatemetői részben az urnahelyek értékesítése a várakozásokhoz képest elmaradt idén, ami a temetések kisebb száma miatt természetesen örömteli. Ezen felül pedig már jelentkeznek jelentős karbantartási, megújítási költségek is, legutóbb a mintegy 5 éves kazánkunk kapcsán. Mindezek miatt kérjük a testvérek anyagi áldozatvállalását.

„Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert „a jókedvű adakozót szereti Isten”. (2Kor 9,7)

Diakóniai szolgálatunk várja a jelentkezéseket

Missziói és diakónia bizottságunk arról döntött, hogy új alapokra helyezi látogatási szolgálatát. Ennek lényege, hogy igény szerint szeretnénk a testvéreket látogatni, ami azt jelenti, hogy kérjük a testvérek jelzéseit, amennyiben saját maga, vagy mások számára szeretné kérni a gyülekezet látogató csoportjának, vagy lelkészének látogatását, segítségét. Ez eddig is működött, de most szeretnénk kihangsúlyozni. A látogatás kérésének bármilyen oka lehet, nem szükségszerű a kritikus helyzet. Kérjük a testvéreket, a lelkésznek, vagy az iratterjesztésben elhelyezett íven jelezzék igényüket.

„Mert aki kér, mind kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek megnyitják.” (Mt 7,8)

Új konfirmációs előkészítő 2018-2019

Idén is mintegy 10 fiatal kezdte meg felkészülését ősszel a 2019. év pünkösdi konfirmációs alkalomra, ahol Isten színe előtt kell hitvallást tenniük és döntést hozniuk, hogy utána ők is részeivé váljanak a gyülekezet mindennapjainak. Így válhatnak majd ők is Krisztus egyházának felnőtt, felelős tagjaivá. Bátorítjuk őket a kitartó, nyílt szívű és bátor tanulásra. Hálás a szívünk, hogy évről évre vannak szülők és fiatalok, akik

fontosnak tartják ezt. Hordozzuk imában a felkészülésüket, a felkészítésben fáradozókat és az alkalmakat! Köszönjük a lelkipásztort ezen szolgálatában támogató IFI csoport vezetőjének, Hajdu Gergely és több tagjának munkáját, támogatását.

„Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened, az Úr mindenütt, amerre csak jársz.” (Józs 1,9)

Keresztkérdések tanfolyam 2018

Idén 13 ember, döntően nők részvételével tartottuk meg a Keresztkérdések tanfolyamunkat. A tizalkalmas és csendesenappal egybekötött sorozatot végig Isten áldása kísérte. Hisszük, hogy Krisztus beszédének és életének hirdetése nem volt hiábavaló. A magot elvetettük, a résztvevőket Isten kezébe tettük. Ne feledkezzünk meg róluk, hordozzuk őket imádságban. Hálát adunk az interaktív, asztalközösséggel és előadással egybekötött tanfolyamban vállalt szolgálatokért. Már most hívogatunk a jövő évben is várhatóan ősszel elinduló alkalomra, buzdítjuk a testvéreket a részvételre, függetlenül előzményeitől. Különösen buzdítjuk a gyülekezet férfi tagjait, hisz hitben járó, hitben megerősödött férfiakra is nagy szükségünk van.

„A hit tehát hallásból van, a hallás pedig Krisztus beszéde által.” (Róm 10,17)

Alapítványi beszámoló

A Szemeretelepi Református Alapítvány kuratóriumának tagjai hálás szívvel köszönik az idei évben eddig kapott támogatásokat, különös tekintettel annak a három magánszemélynek és egy vállalkozónak, akik kitartóan és rendszeresen segítik az alapítvány munkáját. Az egyéni támogatások mellett kiemelendő az idei SZJA 1 százalékos felajánlásával kapott mintegy fél millió forintnyi adomány. Az Alapítvány kuratóriuma 2018. november 21-én hozott határozataival a templomépítés kapcsán fennálló kivitelezői hátralék egy részének rendezését, a hátrányos helyzetű fogyatékkal élő örbottyáni testvéreink megajándékozását, valamint a gyermekek és idősek karácsonyi ünnepségét tervezi támogatni. Az Alapítvány közhasznú alapítvány, ami alapján jogosult SZJA 1 százalék gyűjtésére is. Hogy ilyen alapítványként megmaradjuk, bizonyos kritériumoknak meg kell felelni, így többek között annak, hogy meghatározott bevétellel kell rendelkezni. Idén jelentősen elmaradt az adakozási kedv a korábbi évekhez képest, ezért kérjük a testvéreket, hogy erre tekintettel, az 1 százalékos felajánlások mellett és felett is támogassák az alapítványi célok teljesülését. Ez történhet átutalással az Alapítvány Erste banknál vezetett 11670009-07850600-70000007 számú bankszámlájára, vagy készpénzben Kovácsné Kovács Judit pénztárosunknál. Az Alapítvánnyal kapcsolatos további tudnivalók, hírek az alábbi linken találhatóak: <http://alapitvany.refszemeretelep.hu/>

„Nagyobb boldogság adni, mint kapni.” (Apcsel 20,35)

Reményik Sándor: János evangéliuma

Összehajolnak Máté, Márk, Lukács,
És összedugják tündöklő fejük
Bölcső körül, mint a háromkirályok,
Rájok a Gyermekek glóriája süt.
A gyermeké, ki rejtelmesen bár
S természetfölöttin fogantatott:
De fogantatott mégis, született
S emberi lényként, tehetetlenül,
Babusgatásra várón ott piheg.
A gyermek, a nő örök anya-álma,
Szív-alatti sötétből kicsírázott

Rongyba, pólyába s egy istálló-lámpa
Sugárkörébe. Bús állati pára
Lebeg körötte: a föld gőz-köre.
A dicsfény e bús köddel küszködik.
Angyal-ének, csillagfény, pásztorok
S induló végtelen karácsonyok,
Vad világban végtelen örömök
Lobognak, zengnek – mégis köd a köd.
S mindez olyan nyomorún emberi
S még az angyalok Jóakarata,
Még az is emberi és mostoha.

De János messze áll és egyedül.
Nem tud gyermekről és nem tud anyáról,
Nem születésről, nem fogantatásról,
Csillag, csecsemő, angyalok kara,
Jászol, jászol-szag, – József, Mária,
Rongy és pólya, királyok, pásztorok,
Induló végtelen karácsonyok:
Nem érdeklik – vagy mint rostán a szem
Kihull az ő külön történetéből,
Kihull mindez, és mindez idegen,
Apró, földízú, emberi dolog.
Nagyobb, nagyobb, ó nagyobb a Titok!

János, evangelista, negyedik
Külön áll, világvégén valahol,
Vagy világ-kezdetén, vad szikla-völgyben
S a fénytelen örvény fölé hajol.
És megfeszül a lénye, mint az íj,
Feszül némán a mélységek fölé,
Míg lényéből a szikla-szó kipattan
S körülrobajlik a zord katlanokban
Visszhangosan, eget-földet-verőn,
Hogy megrendül a Mindenség szíve:

Kezdetben vala az ige.
S az Ige testté lön.

OLVASSUNK

Könyvajánló, iratterjesztési kedvesináló

A testvérek figyelmébe szeretném ajánlani az iratterjesztést, ahol Bibliák és énekeskönyvek mellett nagy választékban találhatók keresztény témájú könyvek és hangzó anyagok (CD-k kazetták) is. Igehirdetések, magyarázatok, bibliaolvasók és bizonyágtételek mellett külföldi missziós beszámolókat, megváltozott sorsokról szóló történeteket, vigasztaló, tanító és lelkesítő könyveket olvashatunk. „A könyv a legjobb barát” – tanították, és mostanában újból igyekszem többet olvasni a tévész és az internetezés helyett.

Így került a kezembe a Harmat kiadó Életutak sorozatban Zsindelyné Tüdös Klára „Csizma az asztalon” című könyve. Érdekes sors volt az övé, a felső tízezer tagja volt, művész és színésznő, híres politikus felesége. Budapest ostrománál azonban férjével együtt menti és befogadja a menekülteket, tevékenyen segíti őket, főz, mos rájuk, a gyermekeknek pedig az ostrom alatt is igazi karácsonyt varázsol.

A háború után azonnal elkezd a nőegyleti munkát, asszonyköröket, konferenciákat szervez, a villájában bibliaiskolát indít és járja az országot segítőivel. Budai villájuk elvesztése után vidéken dolgozik fáradhatatlanul, gyülekezet épít és szervez. Családjában egyedül maradván is folytatta a lelkigondozást, segítséget. Istentől távol lévő embereket tudott kitartásával, beleérző kérdéseivel megtérésre vezetni. Példamutató és változatos élete volt, végig Istennel járt, imádkozott és mindenért hálát adott.

Eszembe jut a felnőttkori konfirmálásom ígéje: „Mindenkor örüljete, szüntelenül imádkozzatok, mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.” (1Thessz 5,16-18)

Hálás vagyok a könyv szellemiségeért és jó szívvel ajánlom a testvéreknek a bibliatanulmányozás és imádkozás mellett ennek, vagy más hasonló könyveknek az olvasását. Próbáljunk meg egy másik, talán kevésbé üdvös időtöltés helyett egy kis időt szakítani tartalmas, lélekemelő olvasmányokra is! Térjünk be bátran az iratterjesztési szobába a gondnoki és pénztári hivatal mellett és nézzünk körül, az Úr biztos készített számunkra valamit... Legyünk olvasó gyülekezet!

Karácsonyra készülődve a 2019-s ígés naptárakat, könyveket, képeslapokat is beszereztük!

Niczky Rozália, iratterjesztő (niczkyr@gmail.com, 06-70-383-9164)

Jerome Murphy-O'Connor: Pál története

Jerome Murphy-O'Connor (1935-2013) domonkos rendi szerzetes, tanár, teológus és régész a jeruzsálemi École Biblique et Archéologique Française professzora volt, aki könyvében időrendben mutatja be Pál apostol lelki, szellemi, vallási fejlődését és missziós útjait. A szerző rámutat, hogy rengetegen megírták már Szent Pál élettörténetét, de a korábbi életrajzok alapján nem nyertünk képet arról, hogy milyen volt valójában Pál, az ember. Bizonyos dolgokat megtudunk róla, de nem látjuk magunk előtt, mint olyan egyéniséget, aki senki mással nem téveszthető össze. A legtöbb esetben „arc és alak nélküli fantomnak, a teológiai gondolatok élő tárházának tűnik fel.” A könyv írója Pál apostol életének kronológiai sorrendjét követve részletesen rekonstruálja az apostol történetét, mely leírásai, elemzései révén megelevenedik az olvasó előtt. Az Európa kiadó által útjára bocsátott könyv most akciósan megrendelhető 2.624 forintért a kiadónál: <https://europakiado.hu/konyv/194396/pal-tortenete>

Borkó Tamás ajánlása

Ünnepi alkalmaink

2018.12.19	Sze	18:00	Ünnepelőkészítő istentisztelet
2018.12.20	Cs	18:00	Ünnepelőkészítő istentisztelet
2018.12.21	P	18:00	Ünnepelőkészítő istentisztelet
2018.12.23	V	10:00	ADVENT 4. – Istentisztelet gyerekszolgálat
2018.12.24	H	16:00	SZENTESTE – Ünnepi istentisztelet
2018.12.24	H	17:30	Énekes családok kántálás
2018.12.25	K	10:00	KARÁCSONY 1. napja – Ünnepi úrvacsorás istentisztelet
2018.12.26	Sze	10:00	KARÁCSONY 2. napja – Ünnepi úrvacsorás istentisztelet
2018.12.30	V	10:00	Gyászolók vasárnapja – istentisztelet
2018.12.31	H	17:00	Óévbúcsúztató istentisztelet
2017.01.01	K	10:00	ÚJÉV - Úrvacsorás istentisztelet

Fontos, hogy az úrvacsorát az idősek, betegek részére a lelkipásztor kiviszi, amennyiben erre az igényt jelzik!

Gyülekezetünk fontosabb állandó alkalmai

„Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük.” (Máté 18, 20)

Alkalmaink	Résztevők	Technikai információk
Vasárnapi istentisztelet	<i>Felnőttek, gyermekek a közénégig</i>	10 órai kezdettel; ünnepi istentiszteleteinken úrvacsorával (igény esetén háznál), előtte 9 óra 30-kor imaközösség.
Gyerekestentisztelet	<i>3-7 és 8-12 éves gyerekek külön foglalkozással</i>	vasárnap 10 órakor a gyülekezeti termünkben, a felnőtt Istentisztelettről való kivonulás után
Ünnep-előkészítő istentiszteletek	<i>Felnőttek</i>	ünnepek előtt a meghirdetett napokon 18 órakor
Baba-mama kör	<i>Kisgyermekes szülők és gyermekeik</i>	kedden 10 órakor várjuk a szülőket és gyermekeiket
Bibliaórák	<i>Felnőttek</i>	hétfőn 18 órakor; csütörtökön 9 órakor pénteken 18 órakor
Ifjúsági bibliaóra	<i>Konfirmált fiataloknak</i>	minden vasárnap 16 órakor a gyülekezeti termünkben
Női bibliaóra	<i>Felnőtt asszonytestvéreink</i>	minden hónap 3. vasárnapján 17 órakor
Konfirmációs felkészítő	<i>12-16 éves gyerekeknek; felnőtteknek, igény szerint</i>	vasárnap 15 órakor (októbertől Pünkösdig)
Keresztkérdések tanfolyam	<i>keresők, hitben növekedni vágyók, nem csak gyülekezeti tagoknak</i>	októbertől december közepéig 10 alkalom a meghirdetett hétköznapon

Lelkészi hivatal: 1185 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 39/A Tel.:(36-1) 296-0383
Hivatali idő: hétfő, szerda és péntek 8-12 óra, kedd és csütörtök 17-19 óra
(egyéb időpontok telefonos egyeztetés által)

www.refszemeretelep.hu

Szerkesztőség: Kiss László, Borkó Tamás, Czibere Károly, Gyenge Károly